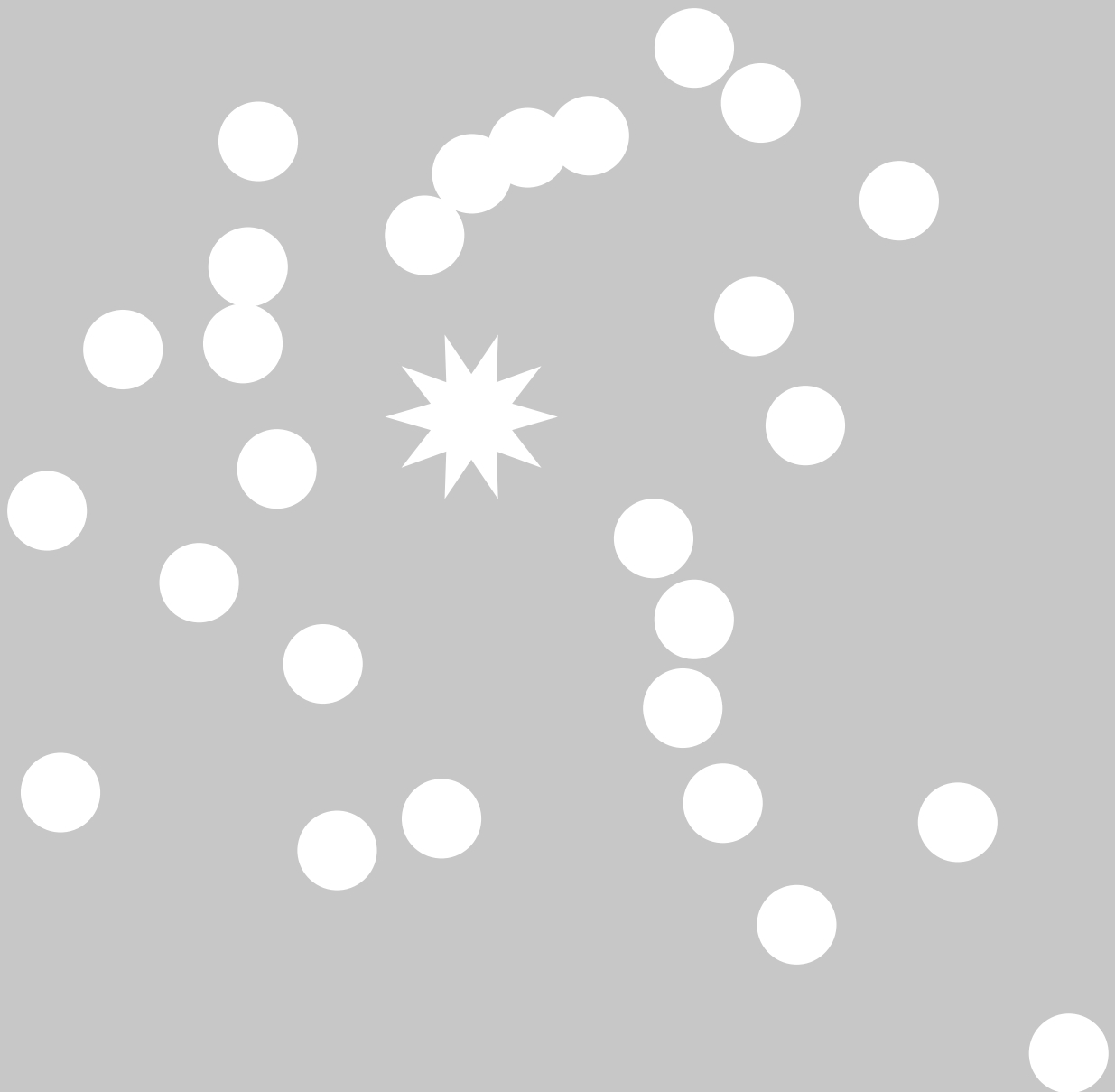

*En fortælling om autisme,
maskering og at finde sig selv*

DER VAR EN GANG EN STJERNE...

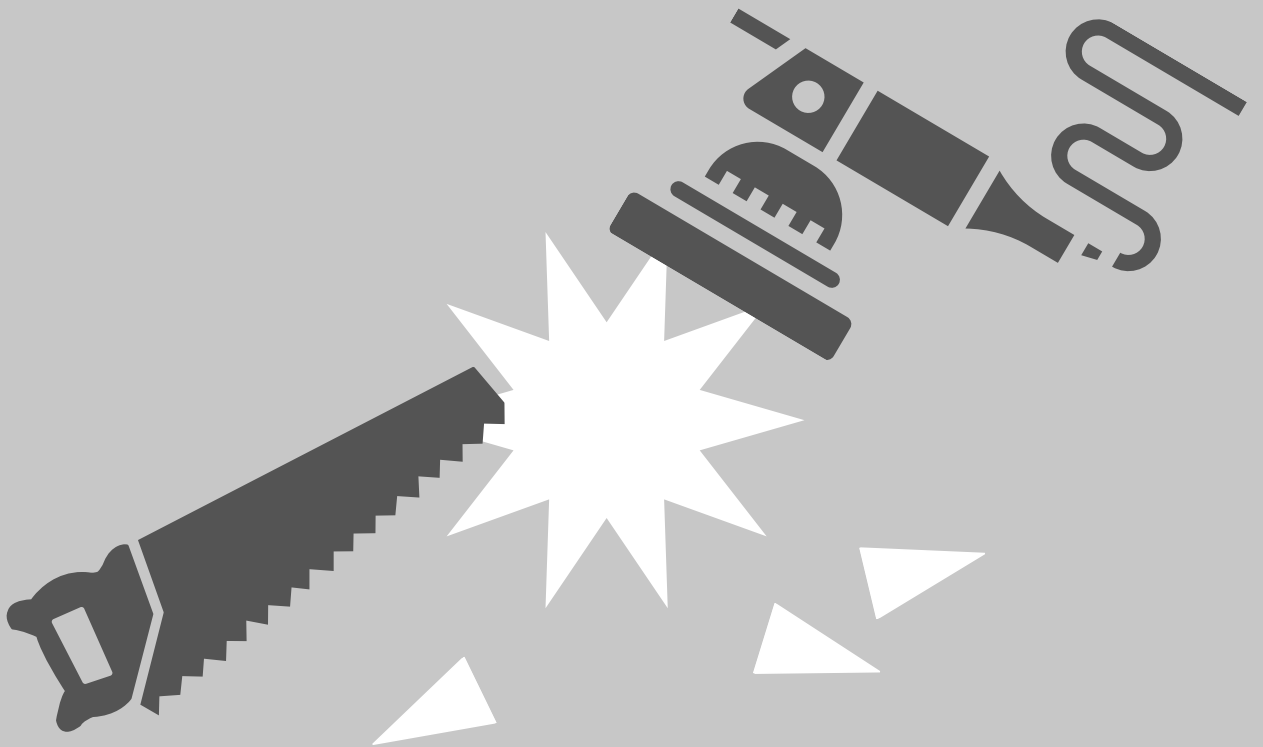

**Stjernen følte sig ofte anderledes og
forkert fordi de fleste den kendte, var
cirkler - og den blev tit sammenlignet
med disse.**

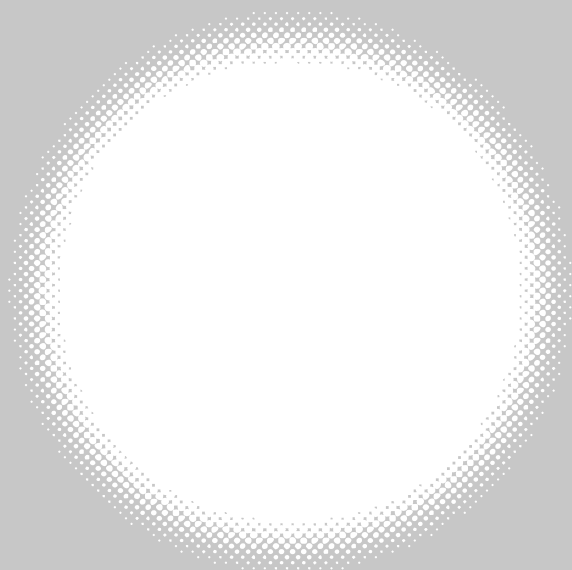
Hebsgaard

**Så stjernen forsøgte at tilpasse sig
og skar alle dens ellers smukke
kanter væk for at ligne en cirkel
mest muligt.**

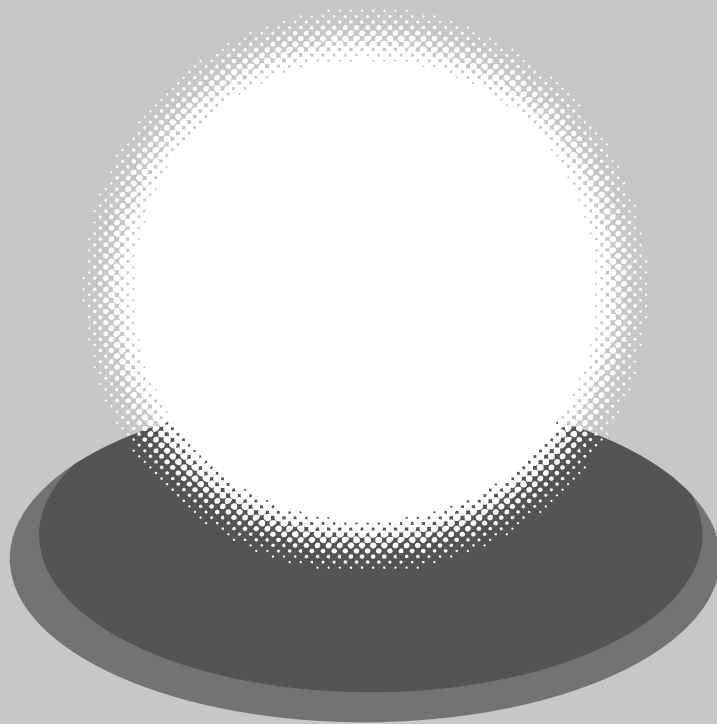
Hebsgaard

Hvilket lykkedes den ret godt. Også selvom den stadig ikke var helt som de andre cirkler. Men man skulle stille skarpt for at bemærke det. Det var som regel kun dem der stod stjernen allernærmest, der kunne se forskel og som ind imellem fik kanterne at se.

Hebsgaard

**Dét stjernen ønskede, var at passe
ind i verden. Og umiddelbart virkede
det som om cirklen passede bedre
ind i de mange huller der var i
kasserne rundt omkring i verden.**

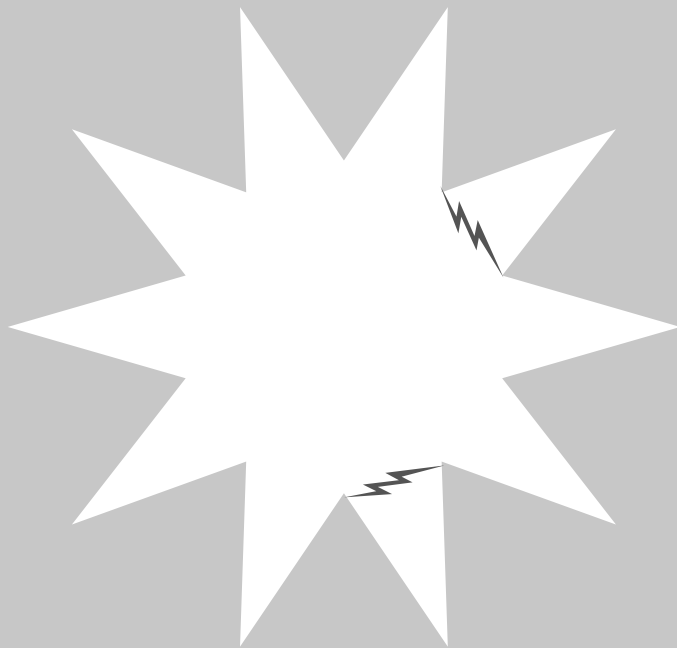

Problemet var bare at stjernen nu var gået i stykker. Og det var som om den manglede noget af sig selv. Stjernen led fordi den ikke længere vidste hvem den var.

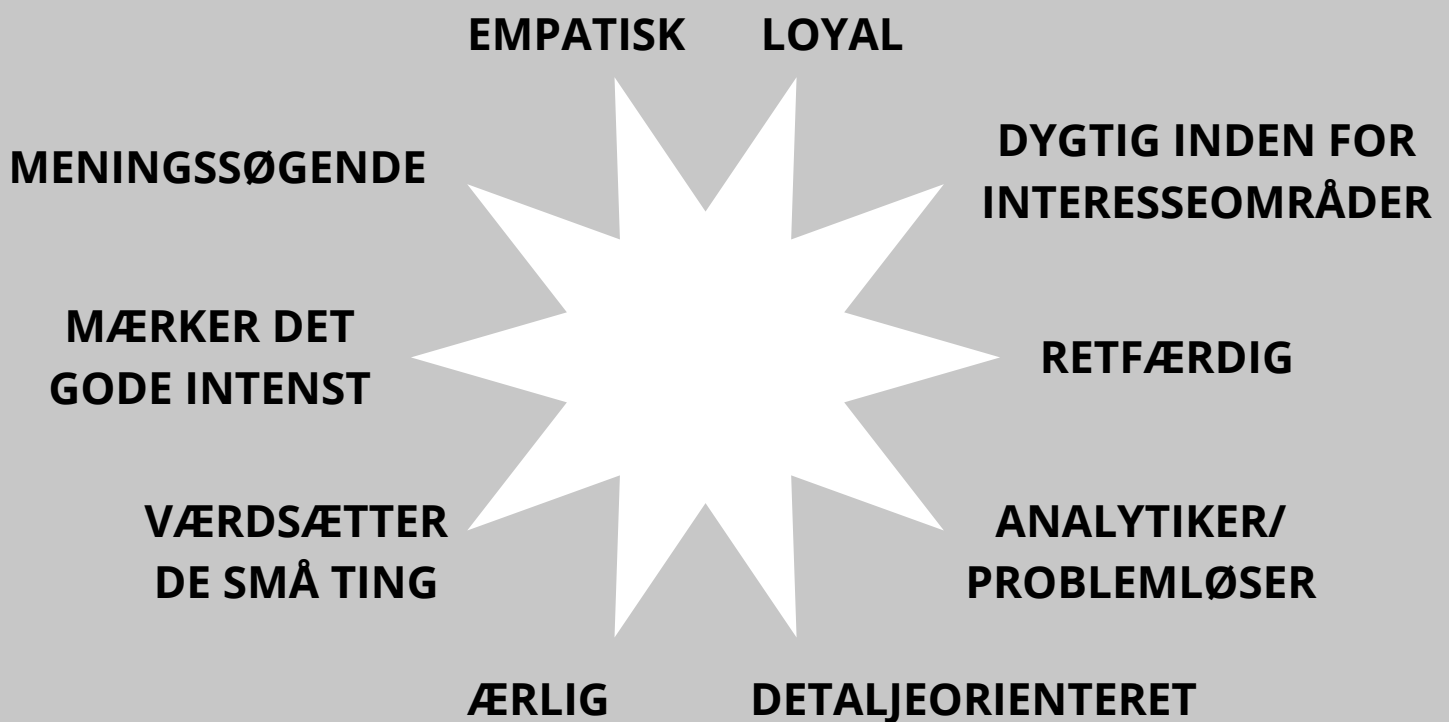

Hebsgaard

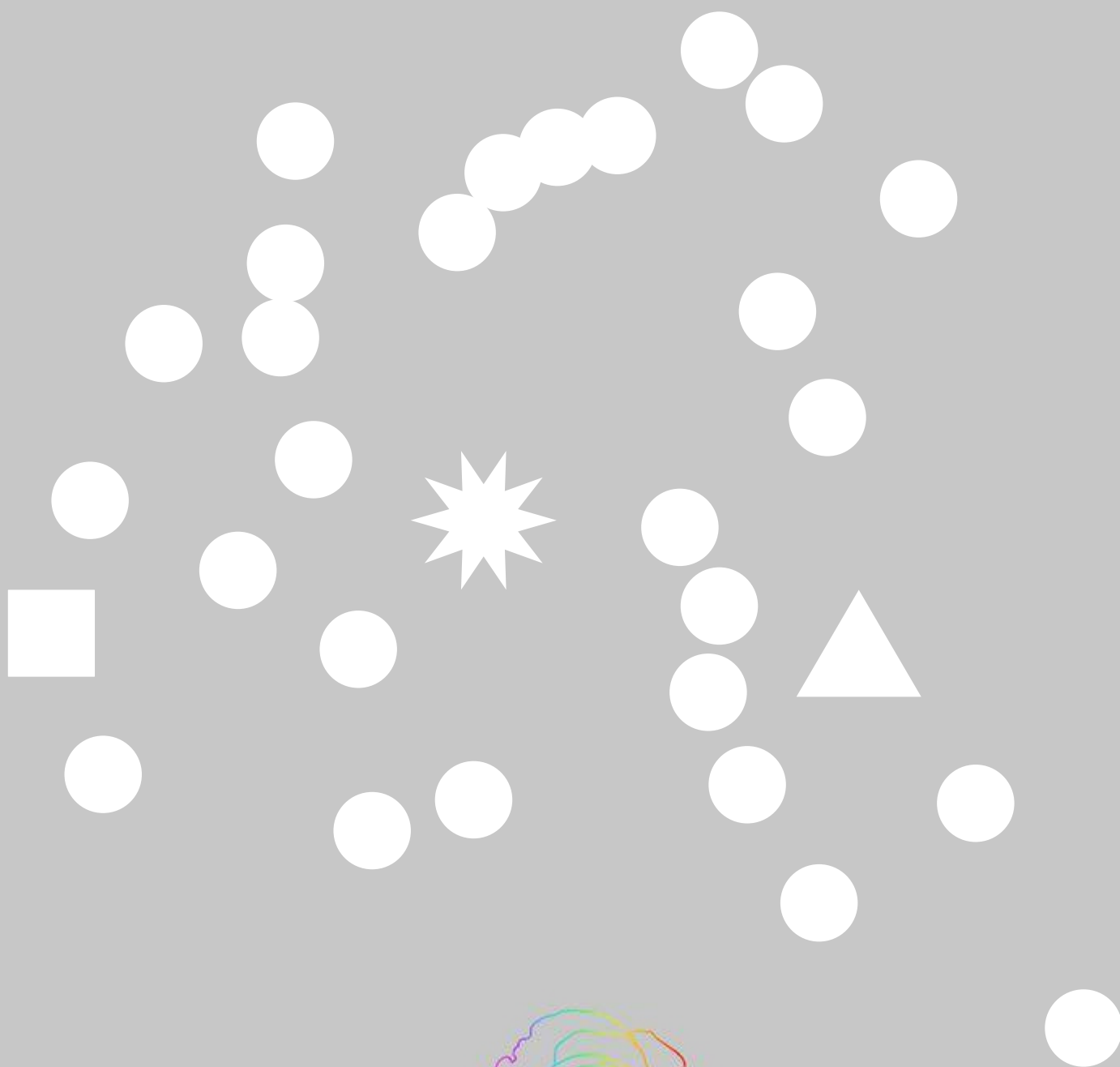
En dag kom stjernen til den erkendelse at den måtte forsøge at samle sig selv igen, fordi den fandt ud af det faktisk var helt okay at være en stjerne. Det var en langvarig proces fordi den havde glemt hvor alle de afskårne stykker var. Og til tider tog den sig selv i fortsat at skære nogle af dem af.

Trods stjernen var fyldt med sorg over at verden ikke var indrettet til den, fandt den langsomt ud af at den var ligesom den skulle være. Så det blev lettere, og den begyndte at se positivt på sine smukke kanter.

**Stjernen ved i dag, at der er brug for både
cirkler, trekanter, firkanter mm. - OG
stjerner! Og i dét finder den fred og håb for
en bedre verden.**

Hebsgaard